

REGLUGERÐ

9

17. jan.

fyrir lendingarsjóð Stöðvarhrepps.

1. gr.

Takmörg lendingarinnar eru að utan, norðaustan Einarsslaðarklöpp, og að innan eða norðvestan Seltangi.

2. gr.

Hreppsnefnd Stöðvarhrepps hefur á hendi stjórn lendingarinnar undir yfirumsjón atvinnumálaráðuneytisins.

3. gr.

Til þess að standa straum af kostnaði við lendingarbæturnar og viðhald þeirra, og til árlegs rekstrarkostnaðar skal stofna lendingarsjóð, sem heitir lendingarsjóður Stöðvarhrepps.

4. gr.

Framkvæmd lendingarmálanna og eftirlit með þeim hafa á hendi 3 menn, sem hreppsnefnd Stöðvarhrepps kýs. Skulu þeir kosnir í hvert sinn að afloknum hreppsnefndarkosningum og gildir kosning þeirra til loka kjörtímabils hreppsnefndarinnar.

Hafnarnefnd sér um viðhald og endurbætur á lendingarbótunum, stýrir öllum framkvæmdum, sem þar að lúta, annast fjárhald lendingarsjóðs og reikningshald fyrir hönd hreppsnefndar. Hafnarnefnd sér enn fremur um innheimtu á gjöldum lendingarsjóðs samkvæmt 5. og 9. gr. Hún hefur umsjón með því að reglugerð þessari sé hlýtt og stjórnar lendingarsjóðnum með umsjón hreppsnefndar.

Fyrir 1. desember ár hvert ber hafnarnefnd að leggja fram frumvarp til áætlunar um tekjur og gjöld lendingarsjóðs á komandi ári. Áætlun þessi sendist hreppsnefnd Stöðvarhrepps til samþykktar fyrir árslok, ásamt nauðsynlegum skýringum á tekju- og gjaldaliðum. Við lok reikningsársins, sem er almanaksárið, og ekki síðar en fyrir febrúarlok, skal hafnarnefnd semja reikning yfir tekjur og gjöld lendingarsjóðs á hinu liðna ári, og enn fremur reikning um eignir og skuldir hans í árslok. Reikningarnir skulu endurskoðaðir á sama hátt og hreppsreikningurinn.

5. gr.

Tekjur lendingarsjóðs eru þessar:

A. Skipagjöld.

1. Hvert aðkomuskip, sem fermir eða affermir, greiðir í hvert skipti, er það hafnar sig, af hverri brúttósmálest kr. 0.30.
2. Allir heimilisfastir bátar í Stöðvarhreppi greiða árlega af hverri brúttósmálest kr. 10.00, enn fremur 2% af brúttó afla.

B. Vörugjald.

1. Fyrir hverja smálest af fiski, salti, kolum, sementi og öðrum þungavörum kr. 3.00.
2. Fyrir hverja tunnu kr. 0.75.
3. Fyrir hesta og nautgripi kr. 7.00.
4. Fyrir sauðfé kr. 0.40.
5. Fyrir bifreiðar kr. 15.00.
6. Fyrir hvert teningsfet timburs kr. 0.07.
7. Fyrir hvert stykki af venjulegum vörum allt að 50 kg kr. 0.40.
8. Fyrir hvert stykki allt að 100 kg kr. 0.75.
9. Fyrir hvern heyhest kr. 0.50.

9 C. Bryggjugjald.

17. jan.

Fyrir opna báta 1 til 4 smálesta árlegt gjald kr. 100.00.

Fyrir dekkbáta allt að 15 smálestar árlegt gjald kr. 200.00.

Um stærri skip, sem kunna að gera út frá Stöðvarfirði, fer bryggjugjald eftir samkomulagi við hafnarnefnd.

6. gr.

Undanþegnar vörugjaldi eru:

- a. vistir og aðrar nauðsynjar báta til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi;
- b. póstflutningur og farangur ferðamanna allt að 25 kg;
- c. vörur, sem fluttar eru úr herskipi (varðskipi) og í herskip;
- d. umbúðir, sem eru endursendar.

7. gr.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Fara skal eftir farmskrá skips við útreikning vörugjalds, og er skipstjóri skyldur að láta hafnarnefnd í té eftirrit af farmskrá skips. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um vörumagn það, sem skip hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarnefnd ástæða til, getur hún hvenær sem er látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hún telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn. Ef ýmsar vörutegundir eru í sömu sendingu, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal reikna af. Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því sem gjaldskrá tiltekur og reiknast eins og þar segir. Ef vafi leikur á því í hvaða flokki skuli telja einhverja vöru, úrskurðar hafnarnefnd, en úrskurði hennar má skjóta til hreppsnefndar.

8. gr.

Vörugjald greiðir eigandi varanna eða umboðsmaður og ber formaður báts ábyrgð á greiðslunni. Lendingarsjóður hefur haldsrétt á vörunni þar til gjaldið er greitt. Ef skip eða bátar hafa ekki farm sinn skráðan ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

Vörugjald af vörum, sem lagðar eru í land, fellur í gjalddaga strax og varan er komin í land, og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr landi, fellur í gjalddaga þegar varan er komin í skip.

9. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

10. gr.

Á hafnarsvæðinu má ekki gera nein mannvirki né breyta þeim mannvirkjum, sem þar eru, og heldur ekki fylla upp eða dýpka út frá landi, nema leyfi hreppsnefndar komi til.

11. gr.

Þeir, sem skemma bryggjur eða önnur mannvirki og áhöld landingarsjóðs, eru skyldir til að greiða að fullu kostnað við að lagfæra það.

12. gr.

Fyrir að leggja vörur á land hafnarinnar skal greiða 5 auru gjald fyrir hvert stykki, sem ekki er flutt burt innan sólarhrings. Gjaldið reiknast fyrir hverjar 24 klukkustundir eða brot úr þeim.

Gjald fyrir stærri stykki fer eftir samkomulagi.

Fyrir lóðir hafnarinnar, geymsluhús og tæki, sem leigð eru einstökum mönnum um lengri tíma, skal greiða gjald, sem ákveðið verður eftir samkomulagi.

13. gr.

9

Um skaðabótaskyldur fyrir skemmdir á lendingarbótunum, mannvirkjum eða áhöldum, fer eftir almennum lagafyrirmælum. 17. jan.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur fyrir skemmdir á lendingarbótunum, mannvirkjum hennar eða áhöldum, má ákveða það af þremur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila um sig er heimilt að krefjast yfirmats, og gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því að matsgerð var lokið. Yfirmat skal framkvæma af fimm óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn greiðir sá, sem þess hefur krafist, ef matsupphæðinni verður ekki breytt meira en sem svarar 10% af hinni ákveðnu endurgjaldsupphæð. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

14. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum frá 20—10000 kr., nema þyngri refsing liggi við samkvæmt almennum lögum. Sektirnar renna í sveitarsjóð Stöðvarhrepps.

15. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 88 16. des. 1943, um lendingarbætur í Stöðvarfirði, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi numin hafnarreglugerð fyrir Stöðvarfjörð nr. 102 15. september 1943.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 17. janúar 1945.

Emil Jónsson.

Vígfús Einarsson.

G J A L D S K R A

10

23. jan.

fyrir Vatnsveitufélag Hveragerðis.

1. gr.

Af öllum íbúðarhúsum, sem vatn er leitt til úr vatnsveitu félagsins, skal greiða vatnsskatt árlega, er sé 15 — fimmtán — af hverju þúsundi fatseignamats húsanna, þó aldrei minna en kr. 50.00 — fimmtíu krónur —.

2. gr.

Skattur fyrir atvinnufyrirtæki og aðra, er nota vatn til annars en venjulegra heimilisnota, skal venjulega ákveðinn með samningi við félagsstjórnina. Náist ekki samkomulag um upphæð skattsins, skal almennur félagsfundur ákveða hann, þó þannig, að hann sé í samræmi við gildandi vatnalöggjöf.

3. gr.

Húseigandi ábyrgist vatnsskatt. Heimilt er honum að hækka, sem skatti eða skattaaukningu svarar, þótt leigan hafi áður verið ákveðin.

4. gr.

Gjalddagi á vatnsskatti skal vera 1. ágúst ár hvert, fyrir yfirstandandi almanaksár. Félagsstjórnin getur samið um annan gjalddaga samkvæmt 2. gr.